

S. Dryja

Spytkowice, st. 26, gm. Ioco, woj.
bielskie, AZP 103-52/26

Informator Archeologiczny : badania 27, 21

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Usytuowanie obiektów kultury pucharów lejkowatych w granicach wykopu w powiązaniu z lokalizacją sondażu w obrębie cypla terenu sugeruje, iż badane obiekty znajdowały się na wschodnich peryferiach osady.

Spytkowice, st. 26
gm. loco, woj. bielskie
AZP 103-52/26

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Bielsku-Białej

Badania prowadził mgr S. Dryja. Udział wzięli absolwenci i studenci Instytutu Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Bielsku-Białej. Drugi sezon badań. Osada kultury ceramiki wstęgowej rytej.

Kontynuowano badania zachodniej części stanowiska. W wykopie o łącznej powierzchni 75 m² (przebadano ar „0” ćw. b, ar 1E ćw. a i c) natrafiono na 6 obiektów archeologicznych. Wszystkie one związane są z kulturą ceramiki wstęgowej rytej. Najbogatszego materiału dostarczyła jama nr 2. Ze stanowiska pochodzą duże ilości fragm. ceramiki, w tym kilka ze zdobieniem nutowym i przేశlik. W inwentarzu kamiennym uderza bogactwo rdzeni, niemal 100% frekwencja krzemienia jurajskiego podkrakowskiego oraz niski wskaźnik narzędzi. W zespole narzędziowym uwagę zwracają 4 trapezy oraz kilka innych narzędzi o nawiązaniach mezolitycznych.

Badania powinny być kontynuowane.

Szczuczyn, st. 5
gm. Szamotuły, woj. poznańskie
AZP 47-24/54

Muzeum Archeologiczne w Poznaniu

Badania prowadzili dr A. Prinke oraz mgr mgr P. Makarowicz, R. Pietrzak i D. Prinke. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa.

Badania wykopaliskowe podjęto w trybie interwencyjnym, w związku z niszczeniem obiektu na skutek nielegalnego wybierania piasku.

Stanowisko położone jest na rozległym cyplu, wcinającym się w wyraźnie wykształconą w tym miejscu dolinę rzeki Samy, w odległości ok. 100 m od jej koryta, i zajmuje obszar ok. 2-2,5 ha.

Badania przeprowadzono na powierzchni ok. 300 m², zabezpieczając ponad 40-metrowy odcinek krawędzi plaśnicy. Stwierdzono ślady wielokrotnego zasiedlania tego terenu. Odkryto m.in.: fragmentarycznie zachowaną warstwę kulturową związaną z eksploatacją stanowiska w neolicie i wczesnej epoce brązu, 49 ziemnych partii dużych obiektów o różnej, nieustalonej często chronologii i funkcji oraz ślady po ponad 80. dolach posłupowych.

Z obszaru badań pochodzi także ponad 7 tys. fragm. ceramiki (80% spoza obiektów), z czego: ok. 5 tys. fragm. należy do kultury pucharów lejkowatych, datowanej tu na wczesny odcinek fazy lubońskiej (elementy bolezkie?), 43 zaklasyfikowano do kultury późnej ceramiki wstęgowej, 116 do kultury amfor kulistych, ponad 200 reprezentuje wczesną epokę brązu, ok. 750 kulturę lużycką, ponad 700 kulturę przeworską. Ponadto wystąpiło 15 fragm. ceramiki z okresu wczesnego średniowiecza i ponad 200 fragm. ceramiki z czasów nowożytnych. Pozyskano także liczny inwentarz krzemienisty (ok. 800 egz.) i kamienny (ok. 50 egz., w tym skład kamieni żarnowych).